

Fremsat den 27. februar 2025 af Mikkel Bjørn (DF), Alex Ahrendtsen (DF), Pia Kjærsgaard (DF), Peter Kofod (DF), Morten Messerschmidt (DF), Mette Thiesen (DF) og Nick Zimmermann (DF).

Forslag til folketingsbeslutning

om repatriering af kriminelle indvandrere uden dansk statsborgerskab og deres familiesammenførte familiemedlemmer

Folketinget pålægger regeringen i indeværende kalenderår at fremsætte et lovforslag, der sikrer, at udlændinge uden dansk statsborgerskab, som har opnået opholdstilladelse og efterfølgende fået deres familie til Danmark via familiesammenføring, kan udvises sammen med deres familie, hvis de eller et andet medlem af familien, der er familiesammenført,

begår gentagen kriminalitet eller deltager i organiseret kriminalitet.

Lovforslaget skal indeholde en særlig repatrieringsordning for effektiv hjemsendelse og en årlig evaluering af ordningens effekt.

Bemærkninger til forslaget

Dansk Folkeparti har altid været forudseende i forhold til de konsekvenser, som en ukontrolleret indvandring kan have for Danmark. I årevis har Dansk Folkeparti advaret mod risikoen for parallelsamfund, kulturelle forskydninger, økonomiske omkostninger og stigende kriminalitet, som logisk ville følge af en uansvarlig udlændingepolitik. Dette forslag er endnu et nødvendigt skridt for at sikre, at Danmark ikke bliver et samfund præget af retsløshed og utryghed.

Retning for indvandringspolitikken

Indvandringspolitikken i Danmark må ikke være en ensrettet motorvej, hvor opholdstilladelser gives permanent uden hensyntagen til adfærd. I dag kan en person komme til Danmark alene og senere få sin familie med gennem familiesammenføring. Det betyder, at personer, som ellers ikke ville have adgang til Danmark, får ophold her på baggrund af et familiemedlem.

En familiesammenført person har fået ophold på baggrund af en andens status i Danmark. Derfor er det kun logisk, at hele familien også kan miste deres opholdstilladelse, hvis et medlem af familien forbryder sig mod samfundets love. Hvis en families ophold i Danmark er baseret på en enkelt persons opholdstilladelse, må det også kunne tilbagekaldes samlet, hvis personen forbryder sig mod samfundets regler.

Kriminalitetens miljø og familiens ansvar

Kriminalitet opstår sjældent i et vakuum, men udspringer ofte af miljøer præget af social kontrol, parallelsamfund og værdier, der er i strid med danske normer. Når en person gentagne gange begår alvorlig kriminalitet eller indgår i organiseret kriminalitet, er det sjældent en tilfældighed – det sker ofte med familiens viden eller accept. Der findes utallige eksempler på, at familier ikke alene undlader at stoppe kriminalitet, men endda understøtter den, enten direkte eller indirekte. Danmark skal ikke huse familier, der systematisk nægter at bidrage positivt til samfundet og i stedet danner grobund for kriminalitet.

I Danmark oplever vi, at visse familier enten er dybt involveret i kriminalitet eller udviser total ligegyldighed over for deres børns handlinger. Dette resulterer i, at børn begår et utal af kriminelle handlinger, uden at forældrene griber ind eller forsøger at bryde mønsteret. I andre tilfælde ser vi familier, hvor kriminalitet ikke blot er en individuel handling, men en kultur, der overføres fra generation til generation.

»Ghetto-kriminaliteten er i dag af en sådan karakter og et sådant omfang, at det er nødvendigt at indføre helt nye metoder, som vi ikke hidtil har haft brug for i vort land. Dansk Folkeparti foreslår, at i tilfælde af, at en ung anden- eller måske tredjegerationsindvandrer gentagne gange begår kriminalitet og ingen opdragelse er mulig, ja, så hjemsendes og repatrieres ikke alene den pågældende, men hele hans familie. Det er det eneste, de har respekt for... ! Jeg er helt klar over, at dette ikke er en metode, der hidtil har været prøvet,

men der skal altså ske noget drastisk, så vi undersøger nu mulighederne for et sådant lov-initiativ«. Sådant sagde Pia Kjærsgaard på Dansk Folkepartis årsmøde i oktober 1999 (»Pia Kjærsgaards tale ved Dansk Folkepartis årsmøde«, dansketal.dk, den 2. oktober 1999).

Den daværende socialdemokratiske statsminister, Poul Nyrup Rasmussen, sagde på ovenstående baggrund i 1999, at Dansk Folkeparti aldrig ville blive stuerene. Men hvad mente han egentlig? At det var urent at sige sandheden om masseindvandringens konsekvenser? At det var urent at forsvare Danmark og danskerne?

Faktum er, at Dansk Folkeparti dengang – som nu – var de eneste, der turde sige tingene, som de var. Dengang grinede folk af Dansk Folkeparti. De kaldte Dansk Folkeparti ekstreme, og de sagde, at Dansk Folkeparti overdrev. Men hvad ser man i dag? Ghettoer, bandekriminalitet, parallelsamfund – alt det, som Dansk Folkeparti advarede om, alt det, som Dansk Folkeparti forsøgte og stadig i dag forsøger at forhindre. I dag er udskamningen og latteren forstummet. Det er ikke længere politisk kættersk at sige, at masseindvandringen har skabt enorme problemer for Danmark. Selv de partier, der i årtier lukkede øjnene, er nu tvunget til at indrømme, at Dansk Folkeparti havde ret. Men det er ikke nok at erkende sandheden – der skal handles målrettet, konsekvent og uden vaklen.

For det nytter ikke at tale strengt i valgkampe eller medieoverskrifter for derefter at bøje sig for EU, politisk korrekthed eller internationale konventioner, når magten først er sikret.

Det nytter ikke at love stramninger, hvis man alligevel lader strømmen af udlændinge til Danmark fortsætte og problemerne vokse, og hvis man ikke konsekvent og betingelsesløst vil udvise kriminelle udlændinge eller afvise tilstrømningen af folk, der bidrager negativt til Danmark kulturelt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt.

Erfaringer fra udlandet

Erfaringer fra flere europæiske lande viser, at visse miljøer er præget af en kriminalitetskultur, hvor familier fungerer som kriminelle enheder. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at tage konsekvente skridt for at bryde destruktive mønstre. Det er ikke tilfældigt, at de lande, der har haft den mest lempelige udlændingepolitik, også oplever de største problemer med parallelsamfund og bandekriminalitet. Dette understreger behovet for en proaktiv tilgang, hvor myndighederne ikke blot reagerer på kriminalitet, men forebygger den ved at skille de sociale strukturer ad, som understøtter den.

Konklusion

Spørgsmålet er simpelt. Hvis hele familien har ret til at komme til Danmark, fordi en person i familien opnår opholdstilladelse eller asylstatus, hvorfor skulle man så ikke kunne udvise hele familien, hvis en person i familien begår kriminalitet og som følge deraf mister sit ophold?

Dansk Folkeparti mener, at dette tiltag vil bidrage til større tryghed i Danmark, bryde destruktive kriminelle miljøer og sende et klart signal om, at man i Danmark ikke accepterer kriminalitet fra dem, vi har givet muligheden for at

bo her. Det er tid til at genoprette balancen i indvandringspolitikken og sikre, at den ikke længere kun fungerer i én retning.

Skriftlig fremsættelse

Mikkel Bjørn (DF):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om repatriering af kriminelle indvandrere uden dansk statsborgerskab og deres familiesammenførte familiemedlemmer.

(Beslutningsforslag nr. B 140)

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.